

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

VÁRNAI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(14282/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2007. október 23.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Várnai kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

F. TULKENS, *Elnök*,
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
M. UGREKHELIDZE,
V. ZAGREBELSKY,
A. MULARONI,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2007. október 2-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (14282/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Várnai István (a "kérelmező") 2004. január 9-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Hölzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. október 6-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1937-ben született és Budapesten él.

5. 1996. június 18-án a kérelmező felesége házassági bontópert indított.

6. Több tárgyalást követően 1999. március 12-én a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság ítéletével a házasságot felbontotta, s 386 260 forint tartásdíj megfizetésére kötelezte a kérelmezőt, amely összeg hátralékot is magában foglalt. A bíróság kimondta, hogy a tartásdíjjal kapcsolatos határozat elleni fellebbezésnek nincs felfüggesztő hatálya. A házaspár lakásának kizárólagos használati jogát a bíróság a feleségnek ítélte.

7. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság három tárgyalást tartott és ingatlanszakértőt rendelt ki. 2000. november 7-én a bíróság módosította az elsőfokú határozatot, megállapítva, hogy a kérelmezőt 2,75 millió forint kártérítés illeti meg, amely összeg megfelelt a lakásból őt megillető tulajdonrész értékének. A Bíróság elrendelte e kötelezettség Kerületi Bíróság általi figyelembe vételét a házassági közös vagyon megosztásakor.

8. 2001. április 27-én végrehajtás elrendelésére került sor. 2001. november 15-én a kérelmezőt kilakoltatták a család lakásából. 2001. november 15-én személygépkocsiját is lefoglalták a tartásdíj-hátralék fejében.

9. A felek további közös vagyontárgyai tekintetében az eljárás 2002. október 9-én folytatódott a Kerületi Bíróság előtt. 2003. május 5. és 2007. január 27. között a bíróság számos tárgyalást tartott és több alperes perbevonására is sor került.

10. A felek által közölt információk és az ügyiratokban fellelhető adatok alapján az eljárás jelenleg is folyamatban van.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ..."

12. A Kormány vitatta a panaszt.

13. A figyelembe veendő időszak 1996. június 18-án kezdődött és a rendelkezésre álló információk szerint még nem ért véget. Ilyen módon az ítélet meghozatalának időpontjában a per két bírósági szinten tizenegy éve és három hónapja tart.

A. Elfogadhatóság

14. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani

B. Érdem

15. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

16. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

17. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

18. A kérelmező a 13. Cikk alapján kilakoltatását és személygépkocsijának 2001-ben történt lefoglalását is panaszolta. A Bíróság azonban észrevételezi, hogy a kérelem csak 2004. január 9-én, azaz a panaszolt események megtörténtétől számított hat hónapon túl került előterjesztésre. Ezért a kérelemnek ezt a részét az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

19. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

20. A kérelmező 12 millió forint¹ vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

¹ 47000 euró

21. A Kormány vitatta az igényt.

22. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Úgy véli azonban, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Ezért méltányossági alapon 9600 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

23. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő követelést.

C. Késedelmi kamat

24. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a panasz többi részét pedig elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 9600 (kilencezer hatszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit elutasítja.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2007. október 23-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető